

Bittra klago-tårar, utgutne, tå then ähreborna och dygdälskande matronan hu...

1700-1829 81 Cdza 1727 Lietsen

National Library
of Sweden

Bittra Klago = Bårar

26

Wtgutne /

Tå

Then Åhreborna och Dygdålfande

MATRONAN,

Hustru **ELISABET**
LIE TSEN,

Then Åhrewyrdige och Höglårde Herrens /

Herr **MAG. JOHAN BURSMANS,**

Berömmelige Kyrkioherdes uti Söderby församling /

I Lifstiden

Åiårålfeliga **M A K A /**

Efter en swår utstånden sjukdom och Christelig beredelse / then 12 April åhr 1727 / affomnade /

Och

Then Åndelösa Lefamen /

I förnåma Personers närwaro och medfölie / then Junii
nåstföljande / til sitt hwilorum i Söderby Kyrkio beledsagades /

Åf Them / som sin hulda Moders affaknad
högeligen beklaga.

Tryckt i UPSALA.

J Werlden alt man vnder solen finner /
Ej annat är / än watern / som snart rinner
Bort från sin ort / at man thet ej mer ser.
Förgiångligt är alt thet man på wil peka /
Som ingen rätt betäncker lärer neka.
Hwad är thet mer?

Ett prof ther af man finner hos oss alla /
Ty man ju blir ey annat än en skalle
Se'n döden oss har fält med lian full.
Wår kropp är jord / til jord ock åter blifwer.
Churu högt man uti werlden flifwer /
Är man dock mull.

Nu siuti ähr oss knappast kunna hinna
Har David sagt / ty han wäl kunde finna /
Hur mycken är wår obeständighet.
Hwad är thet dock / som efter döden blifwer
Utaf oss qwar / och ey tilkiänna gifwer
Förgiånglighet?

Så wara / månd wi bröder ser förfara /
Når Mor-tiår wår / som Atropos bort spara /
Har sagt far wäl / och oss giordt ångslan stor.
Thet går oss så til hiertat at thet brister.
Ho sörjer ej och klagar når han mister
En huldän Mor.

J allan tid hwi månd' tu döder grymma
Så rafa fram? skull' tu ey undan rymma
Och dra försyn ifrån en Man at ta

Thesß

Thes sâta Wân / som i alt hwad som tryckte
War enda tröst / hans hielp / hans enda tycke /
Som han kund' ha.

En Morkiâr ach! tu dristat från oss taga /
Thet man ej kan tilfylllest nog beklaga.

Hwad stort besvär ifrån wår födglöstund /
Hon för oss hast förmå wi ej beskriwa /
För wåra skull hon nödgats från sig drifwa
Fast mången blund.

Blef blir wår hy / när wi ther uppå täncke.
Och hwad kan mer ett barnsligt hierta fräncka /
In til at se thes kiârlek brytas af.
Undran thet är wårdt / at wi kunna skrifwa
Ett ord / så at ett sammanhang kan blifwa
Och richtig rad.

Rådglös kung fast tu wårt sinne swagat /
Dock wårdom wi Guds råd / som så behagat
Alt giöra / och wår lit til honom bår /
Som alltid wål / men aldrig giör oss illa.
Han wål wår sorg med tiden lærer stilla /
Som hielpen är.

Men wi likwål wår kiârsta Moder sakne /
Gå wi til sängs ell' när som wi yppwakne.
Ach hiertans sorg! ach we och ångslan stor!
Af hiertat tu oss ålskat som en Moder /
Nu thersör gå af ögon wåre floder.
Ach första Mor!

CON-

CONSOLATIO DEFUNCTÆ.

Min älskelige Barn och Söner mycket säte/
Thet intet batar Er / at I så mycket gråte.
Er sorg har Er nu re'n aldels utmattat så /
At I ock nästan tycks med mig bort wilja gå.

At jag nu lemnat Er / och af Er affsed tagit /
Thet skedd af Guds beslut / som så med mig har lagat.
Guds wilja stå emot / thet hafwer straff med sig /
Thet öfwerwågen och betäncken rättelig.

En gifwen Er tilfreds / astorken heta tårar /
Bortkastan sorgen / som så hårdt Er hiertan särar /
Jag är vi Guds hand / Jag har ofäjlilig frögd /
Jag skådar ansicht Hans / som gör mig högst förnögd.

En sådan rolighet I mig ju ej misunnen ;
Then samma från mig ta I ingalunda kunnen ;
Förthen skul bören I winläggia Eder / at
I ändtlig niuta så en sådan Himla-skatt.

